

Selskab for at lade sin flittige Hjærne faa lidt Hvile, er det ikke underligt, at han hellere søger til Kvinderne og fører lidt gemytlig Passiar med dem. Eksempler paa, hvilken hyggelig og gemytlig Tone der herskede mellem ham og de Damer, han traf sammen med, faar jeg maaske senere Lejlighed til at nævne.

Men »Rokkehovedet« — det er dog fælt! Indrømmet, men lad os se Historien lidt efter i Sømmene. Naar fortælles den? 1855, altsaa mere end 100 Aar efter at den er passeret. Den Slags Kilder maa man være lidt mistænkelige overfor. Dog, lad os sætte, at Historien var fuldt ud paalidelig, at Holberg virkelig én Gang har kaldt en Dame for et Rokkehoved, hvad saa? Ja, saa vil jeg endda sige: Det kunde jo gjerne være, at Konen *var* et Rokkehoved, at hendes Bemærkning *var* Vaas, der tirrede den nervøse Professor — om saa var, saa viser det jo kun, at Holberg, hvad vi ved ogsaa andensteds fra, undertiden kunde være mere end tilladelig grov, men ingenlunde, at han — hvad der vel skulde være Meningen — derved erklærer alle Kvinder for Rokkehoveder.

4. At endelig Kvindeskildringerne i Komedierne skulde bevise, at Holberg var Kvindehader, kan jeg endnu mindre indrømme. Hvad Kløgt angaar, vinder Pernille, som De husker, altid Prisen overfor Henrik; det erotiske hos Kvinderne (Elskerinderne) har Holberg ganske vist ikke særlig udmalet, men hans Elskere har da heller ikke for meget af den Vare. Og efter min Mening er — næst Jeppe — den mest sympathetiske Karakter, Holberg har skildret, Pernille i »Pernilles korte Frøkenstand«.

Hermed tror jeg at have gendrevet alle de Beviser, man har ført for, at Holberg var Kvindehader. Der staar nu tilbage at vise, at han, langt fra at hade dem, endog tog deres Parti, ja ligefrem er den varmeste mandlige Forsvarer, Kvindesagen har fundet hos os.

Som bekendt fortæller Holberg os selv, at han var bleven over tredive Aar uden at bryde sig om Poesi. Han »læste aldrig en Gang latinske Vers, uden han blev tvungen dertil«, for at profitere i det latinske Spog, »ligesom de syge, der drikke beeske Sager, ikke fordi det smager dem vel, men fordi Doktoren siger, det er sundt.« I hele det foregaaende Aarhundrede havde man jo betragtet det at gøre Vers som